

داوری از دیدگاه دبیر کل مرکز داوری اتاق ایران

دکتر محسن محبی در سال ۱۳۶۳ فوق لیسانس خود را در رشته حقوق خصوصی از دانشگاه شهید بهشتی اخذ کرد و سپس برای تحصیل در مقطع دکترا به کشور بلژیک رفت. وی دوره دکترای حقوق بین الملل و داوری را تا سال ۱۳۷۲ در دانشگاه "لوان" بلژیک طی کرد و همچنین دوره های آکادمی حقوق بین الملل لاهه هلند را در سال ۱۳۶۶ به پایان رساند. دکتر محبی خدمت در سمت های اجرایی و حقوقی زیادی را تجربه کرده است که از آن جمله می توان به معاون حقوقی دفتر خدمات حقوقی بین المللی، سرپرست دفتر خدمات حقوقی بین المللی در لاهه و عضویت در هیات داوری بورس اوراق بهادار، بورس کشاورزی و بورس فلزات اشاره کرد. وی مدتی سردبیر مجله حقوقی (فصلنامه دفتر خدمات حقوقی بین المللی) بوده و در حال حاضر نیز عضو هیات تحریریه این مجله تخصصی است. وی همچنین عضو دیوان بین المللی داوری پاریس و دبیر کل مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران است و همزمان به وکالت و تدریس در دانشگاه های مختلف نیز اشتغال دارد. لازم به ذکر است که وی تاکنون بیش از ۳۰ مقاله در زمینه حقوق تجارت بین الملل، حقوق بانکی بین المللی، داوری بین المللی و همچنین پنج جلد کتاب (تالیف و ترجمه) در همین حوزه ها به چاپ رسانده است.

آنچه در پی می آید، گفتگوی مجله "تعالی حقوق" شماره ۱۸ در مورد موضوعات داوری با ایشان است که از نظر تان می گذرد.

● آیا می‌توان یک تعریف جامع از داوری ارایه داد؟

داوری را بدیل رسیدگی قضایی می‌دانند اما بین این دو، وجوه اشتراک و افتراق وجود دارد. از مشترکات می‌توان به این نکته اشاره کرد که نتیجه در هر دو، حل و فصل دعواست و آثار تصمیم اتخاذ شده در هر دو، یکسان است مثل این که اعتبار امر مختومه دارد و نیز از این رو می‌گویند داوری، بدیل یا آلت‌ناتیو دادرسی قضایی است. اما تفاوت عمده این دو که امتیازی برای داوری محسوب می‌شود، آن است که در داوری به قاضی انتخابی رجوع می‌شود نه قاضی انتصابی.

داوری را می‌توان چنین بیان کرد: "ارجاع اختلاف به شخص ثالث که مورد قبول طرفین باشد، به منظور حل و فصل دعوا به شیوه‌ای الزام آور." از نظر تاریخی رسیدگی قضایی، موخر از داوری بوده است. یعنی در جوامع بشری ابتدا داوری وجود داشته که به بزرگان و ریش سفیدان رجوع می‌شده است. در تاریخ حقوق حل و فصل و رفع دعوی، اختلاف‌های ساده با بزرگان قبیله بوده است. با گسترش جوامع و پیچیده شدن روابط اجتماعی، تشکیل دولت، تفکیک قوا، تشکیل قوه قضاییه، حل و فصل دعوی بر عهده دادگاه‌ها قرار گرفت که از آن به رسیدگی قضایی تعبیر می‌کنیم. صلاحیت حل و فصل دعوی و اختلافات اصولاً بر عهده محاکم قرار دارد و داوری در واقع استثنای بر صلاحیت دادگاه‌ها است.

در رسیدگی داخلی، داوری بدیل رسیدگی قضایی است اما در عرصه بین‌المللی، داوری بدیل دادرسی نمی‌باشد، و طبیعی‌ترین روش رسیدگی در داوری تجاری بین‌المللی، همان داوری است. چنین اسلوبی با این میزان اهمیت و جاذبه در حقوق ایران چندان مورد توجه قرار نگرفته است. اولین بار در سال ۱۳۰۷، به قانون حکمیت اجباری ایراد شرعی وارد شد و بعد قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ دو باره طرح و تصویب شد. داوری و حکمیت دو مفهوم دارد؛ در یک مفهوم به معنی حل و فصل ریش سفیدانه که بیشتر در داوری خانوادگی کاربرد دارد و در مفهوم دیگر، بدیل رسیدگی قضایی است؛ یعنی به گونه‌ای که نقض رای داور از شکستن رای قاضی سخت‌تر است.

بنابراین، داوری مقرر در آیین دادرسی مدنی نوعی داوری موردی است که تحت نظر قاضی انجام می‌شود و گاه ممکن است خارج از دادگاه صورت گیرد و برای اجرای آن به دادگاه مراجعه شود. داوری بورس اوراق بهادار و داوری موضوع ماده ۲۰ قانون برنامه سوم و چهارم توسعه، نوعی داوری اجباری است ولی مشمول مقررات کلی داوری است. فعالیت مرکز داوری اتاق بازرگانی، دیوان داوری سازمانی تلقی می‌شود.

● مزایای داوری چیست؟

در مورد مزایای داوری تا ۹ مورد ذکر کرده‌اند که اهم آنها عبارتند از:

۱- **ارزان تر بودن:** هزینه داوری در مقایسه با هزینه دادرسی در دادگاه‌ها به مراتب کمتر است.

۲- **محرمانه بودن:** طبق اصل ۱۶۵ قانون اساسی، علنی بودن محاکمه از اصول دادرسی است. در داوری تجاری، محرمانه بودن بسیار اهمیت دارد و در مواردی آگاهی از این که دعوی علیه شرکتی طرح شده است، می‌تواند در بهای سهام آن اثر گذارد. امتیاز محرمانه بودن برای شرکت‌های تجاری و بازرگانی بسیار مهم است که اسرار تجاری آن‌ها فاش نشود. در داوری اصل بر محرمانه بودن است و این امتیاز برای بازرگانان و شرکت‌ها بسیار مهم است که اسرار تجاری و دعوی آن‌ها فاش نشود.

۳- **آزادی عمل طرفین:** این که طرفین خودشان داوران را انتخاب می‌کنند، برای شرکت‌ها جاذبه دارد به ویژه در داوری تجاری که بسیار پیچیده است. این آزادی عمل جوهره اصلی داوری محسوب می‌شود و به طرفین این امکان را می‌دهد به شخص یا اشخاص مورد اعتماد و دارای تخصص کافی در

موضوع دعوا مراجعه نمایند. این نکته در داوری بازرگانی داخلی و بین‌المللی نهایت اهمیت را دارد زیرا قضاوت به طور معمول برای داوری شایع و متداول در هر جامعه تربیت می‌شوند و از آن‌ها انتظار نمی‌رود که در داوری تجاری و بین‌المللی، تخصص و دید وسیع داشته باشند.

۴- **سرعت در رسیدگی:** مقررات آیین دادرسی در محاکم برای استیفای عدالت است. تشریفات در داوری، لازم‌الرعایه نیست و این تفاوت، منطقی است، زیرا دادگستری ملجاء رسمی رسیدگی مردم است پس باید به طور تساوی به همه حق داد. به عنوان مثال، همه افراد باید ۲۰ روز حق اعتراض به رای داشته باشند. افراد ذینفع باید حق تبادل لایحه داشته باشند؛ اما در داوری چنین نیست و طرفین می‌توانند به گونه‌ای دیگر توافق کنند. به طور مثال، مهلت را کمتر کنند، حق تجدید نظر خواهی را ساقط نمایند. در داوری حق دو طرف مطرح است که می‌توانند در مورد آن توافق کنند و مربوط به نظم عمومی نیست. البته ممکن است در داوری هم بعضی مسایل با نظم عمومی مرتبط باشد.

به هر حال باید در داوری حداقل‌هایی را رعایت کرد مثل حق دفاع که حتماً باید به طرفین داده شود. امتیازهای داوری در داوری بین‌المللی بیشتر است که به طور عمده در آزادی اراده طرفین جلوه می‌کند. به طور مثال، از مسایل مهم در داوری بین‌المللی، تعیین داور یا آیین رسیدگی داوری یا مهم تر از آن انتخاب و تعیین قانون حاکم بر دعواست که مساله پیچیده‌ای است. در همه این موارد طرفین آزادی عمل دارند که با تراضی انتخاب و توافق کنند. این امر در داوری داخلی مشکل نیست چون قاضی مأمور اجرای قانون داخلی است، اما در داوری بین‌المللی این که داور کدام قانون را اجرا کند؟ سوال مهمی است. اگر طرفین در قرارداد به این مساله اشاره کرده باشند، تا حدی مشکل رفع می‌شود.

در هر حال، قانون انتخاب شده نباید خلاف نظم عمومی کشور محل داوری باشد. اما در مواردی که قانون حاکم در قرارداد مشخص نشده است، موضوع پیچیده می‌شود. قاضی در داوری داخلی باید با به کارگیری قواعد حل تعارض، قانون حاکم و مناسب را پیدا کند. قاضی در مقابل نظام حقوقی ملی خود پاسخگو است. در محاکم داخلی طرفین نمی‌توانند قانون حاکم را انتخاب نمایند مگر در موارد استثنایی (مانند ماده ۹۶۸ ق م و) و این قاضی دادگاه است که قانون حاکم را مطابق قواعد و تعارض قوانین کشور خود، تعیین می‌نماید اما در داوری، طرفین آزادند که قانون حاکم بر دعوا را با تراضی انتخاب کنند و داور نیز مکلف است همان قانون را اجرا و اعمال کند. ماده ۲۷ قانون داوری تجاری بین‌المللی ایران به روشنی این حق را برای طرفین به رسمیت شناخته است.

● وضعیت ایران از حیث داوری در عرصه بین‌المللی چگونه است؟

تجربه بعد از انقلاب اسلامی درخصوص دیوان داوری ایران و آمریکا، فرصت مناسبی برای تربیت حقوقدانان ایرانی در این زمینه بود، به طوری که در حال حاضر می‌توان گفت تجربه مفید و کاملی برای آشنایی با مفاهیم داوری وجود دارد. ایران از نظر ابزار کار برای ترویج داوری در عرصه داخلی و بین‌المللی به اندازه کافی مجهز است. معتقدم باید عرصه داخلی را بیشتر مورد توجه قرار داد تا در عرصه بین‌المللی هم کم‌کم تجربه پیدا کنیم. فراهم شدن زمینه داوری در عرصه داخلی به دلایل زیر بر می‌گردد.

۱- وجود قوانین و مقررات داخلی عام در زمینه داوری مثل قانون آیین دادرسی مدنی.

۲- وجود قانون مترقی در زمینه داوری تحت عنوان "قانون داوری تجاری بین‌المللی" مصوب آذر ماه ۱۳۷۶ که از آنستیرال^(۱) اخذ شده است.

۳- الحاق ایران به کنوانسیون ۱۹۵۸ نیویورک در زمینه اجرای احکام داوری خارجی در سال ۱۳۸۰: ایران در پیوستن به این کنوانسیون دو شرط کرده است. یکی این که کنوانسیون را فقط در روابط تجاری اجرا کند که شرط خوبی است. یکی هم شرط عمل متقابل است.

بنابراین، بستر کار مهیا شده است و در این زمینه به دو چیز نیاز داریم:

۱- ترویج فرهنگ داوری در ایران

۲- لزوم توجه دستگاه قضایی نسبت به داوری: از بی‌توجهی و غفلت دستگاه قضایی نسبت به داوری همین بس که به دنبال تاسیس نهاد داوری است. مزیت داوری این است که افراد در انتخاب داوران آزاد باشند. این که دستگاه قضایی نهاد داوری تشکیل دهد و فهرست داوران تهیه کند و احراز صلاحیت نماید، نقض غرض است. بزرگ‌ترین خدمت قوه قضاییه آن است که قضا را آموزش دهد و به آن‌ها توصیه کند تا انجام داوری را به سازمان‌های داوری مانند مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران ارجاع دهند.

بی‌اطلاعی قضات نسبت به نهاد داوری مشکل ساز است. آرای داوری که مرکز داوری اتاق بازرگانی صادر می‌کند از طریق دادگستری ابلاغ و اجرا می‌شود. گاه از جانب قضات کج سلیقه‌هایی دیده می‌شود که شاید علت آن کثرت کار باشد؛ برخی قضات تصمیم‌هایی اتخاذ می‌کنند که مخالفت با نفس داوری است. به طور مثال، قانون آیین دادرسی مدنی، مهلت داوری را سه ماه قرار داده است. چون غالباً رسیدگی در این مدت ممکن نیست. ما در مرکز داوری اتاق بازرگانی در همان ابتدای تشکیل پرونده توافق طرفین را بر تمدید مدت اخذ می‌کنیم و معمولاً طرفین با تمدید مهلت موافقت می‌کنند. در پرونده‌هایی که رای صادر شده، محکوم علیه در مرحله اجرای حکم اعتراض کرده که داوری خارج از مهلت سه ماه بوده و درخواست ابطال رأی داوری کرده است و این ایراد پذیرفته شده و قاضی استدلال کرده است که اگر چه طرف مقابل، اجازه تمدید مهلت را داده است، اما بدان معنا نیست که داور هر گاه بخواهد می‌تواند مدت را تمدید کند، و بر پایه این استدلال رأی داوری را ابطال کرده است.

در پرونده دیگری که داوری بین‌المللی بین یک شرکت ایرانی و یک آمریکایی بود، رای از طریق دادگستری طبق قانون داوری تجاری بین‌المللی به وکلای طرفین ابلاغ شده بود، اما قاضی معتقد بود که رای باید به خود طرفین ابلاغ شود. زیرا در قانون، کلمه طرفین به کار رفته و نه وکلای طرفین.

این موارد برای نمونه بود. اگر نهاد داوری بخواهد رونق بگیرد، قضات باید تفسیر بهتری از قانون نمایند. آموزش قضات در دادگستری و همت قضات در دانش اندوزی و کسب اطلاع در امر داوری بسیار مهم است.

● مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران چگونه شکل گرفت؟

در قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ و ۱۳۷۹، مقررات خاصی راجع به داوری وجود دارد، اما این داوری ناظر بر داوری‌های موردی است که زیر نظر قاضی دادگاه انجام می‌شود و هیچ ارگان و سازمانی برای آن وجود ندارد.

مرکز داوری اتاق بازرگانی، اولین مرکز داوری رسمی و قانونی در حقوق ایران است؛ رسمی است چون اعلام و ثبت شده است و قانونی است چون تشکیل آن مبتنی بر اساسنامه‌ای است که به تصویب مجلس رسیده است (۱۳۸۰). تاکنون موسسات خصوصی داوری زیادی در ایران تشکیل شده‌اند. برخی حقوقدانان اساسنامه‌ای نوشته و ثبت کرده‌اند اما کسی به آن‌ها مراجعه نمی‌کند چون شناخته شده یا مورد اعتماد نیستند. اما مرکز داوری اتاق بازرگانی وارد نظام حقوقی کشور شده است. وارد شدن مفهوم داوری سازمانی به نظام حقوقی، الزاماتی دارد زیرا مقررات آیین دادرسی مدنی برای این گونه داوری‌ها نوشته نشده است.

در بهمن ماه ۱۳۸۰ مرکز داوری اتاق بازرگانی به موجب قانون تشکیل اتاق بازرگانی ایران تشکیل شد که آن نیز براساس بند (ح) ماده ۵ قانون تشکیل اتاق بازرگانی مقرر شده است که از جمله وظایف اتاق یکی هم "حکمیت" است. سابقه موضوع این است که سال ۶۵-۱۳۶۴ که در کمیته ایرانی اتاق بازرگانی فعالیت داشتیم، در دیداری با دکتر حبیبی وزیر دادگستری وقت، قرار شد یک مرکز داوری ایجاد شود. این مرکز به دعاوی داخلی و بین‌المللی - هر دو- رسیدگی می‌کند و قانون مربوطه چنین اجازه‌ای را داده است.

قواعد لازم‌الرعایه هم عبارتند از قانون آیین دادرسی مدنی در دعاوی داخلی و قانون داوری تجاری بین‌المللی در دعاوی تجاری. از مزایای مرکز آن است که قانونگذار توجه داشت که مرکز گاه به استعلام از مراجع و دستگاه‌های اجرایی نیاز دارد و لذا آن مراجع و دستگاه‌ها ملزم به پاسخگویی به استعلامات مرکز شده‌اند. مرکز داوری یک هیات مدیره دارد که مرکب از هفت نفر است. سه نفر از مدیران خوشنام بازرگانی و چهار نفر دیگر، یک نفر دبیر کل دارد- که بنده هستم- و سه نفر دیگر عبارتند از رییس اتاق ایران، رییس اتاق تهران و نایب رییس اتاق ایران، یک بخش هم مربوط به داوران است که توسط دبیر کل فهرستی از داوران تهیه شده و به هیات مدیره پیشنهاد می‌شود که با تصویب هیات مدیره تعیین می‌شوند. افراد به انتخاب داور خود از این فهرست ملزم نیستند و می‌توانند شخص دیگری را انتخاب کنند که ما پس از بررسی و احراز صلاحیت داوری، آن فرد را تایید و به هیات مدیره معرفی می‌کنیم.

این که اسامی داوران را فهرست کرده‌ایم، منافی حق انتخاب داور برای طرفین نیست. داوران ما دارای توان حقوقی و حرفه‌ای هستند، آرای داوری که توسط این افراد صادر می‌شود، از اعتبار برخوردار است و قضات هم به چشم دیگری به آن نگاه می‌کنند.

✓ **امتیاز محرمانه بودن برای شرکت‌های تجاری و بازرگانی بسیار مهم است که اسرار تجاری آن‌ها فاش نشود. در داوری اصل بر محرمانه بودن است و این امتیاز برای بازرگانان و شرکت‌ها بسیار مهم است که اسرار تجاری و دعاوی آن‌ها فاش نشود.**

از نظر سازمانی، مرکز داوری وابسته به اتاق بازرگانی است اما از نظر کاری و عملکرد، مستقل هستیم و شرکت‌های تجاری داخلی و خارجی و تجاری، از طریق اتاق بازرگانی شهرستان‌ها و یا به طور مستقیم با ما ارتباط دارند. در برخی شهرها که نمایندگی نداریم، از اتاق‌های بازرگانی شهرستان‌ها خواسته‌ایم تا افراد صالح را برای داوری به هیات مدیره معرفی کنند. به هر حال، رای داوری که در شهرستان‌ها صادر می‌شود، تحت عنوان مرکز داوری است.

● در مورد قواعد داوری مرکز توضیح دهید

قانونگذار می‌گوید در دعاوی داخلی، طبق قانون آیین دادرسی مدنی و در دعاوی بین‌المللی، طبق قانون داوری تجاری بین‌المللی رسیدگی شود. این حکم قانون در مقام اخبار است نه انشاء. یعنی اگر به این نکته تصریح نمی‌کرد نیز بر همین منوال بود. از طرفی، از ویژگی‌های داوری بازرگانی در دنیا، قواعد و آیین رسیدگی خاص خود است. سازمان‌های داوری، قواعد خود را منتشر می‌کنند تا کاربران مطلع باشند و بتوانند نتیجه کار را پیش بینی کنند. مساله

طبق ماده ۶ اساسنامه، مرکز داورى باید آیین نامه‌های مربوط به ارائه نحوه خدمات را تنظیم کرده و به هیات مدیره ارائه دهد و پس از تأیید هیات مدیره مرکز به تصویب هیات نمایندگان اتاق بازرگانی می‌رسد. در واقع، این هیات نمایندگان پارلمان تجار محسوب می‌شوند. ما هم از این امکان قانونی استفاده کردیم و آیین نامه‌ها پس از تصویب هیات مدیره، در هیات نمایندگان به تصویب رسیده است. نکته دیگر آن که برای احتیاط قید کرده‌ایم که طرفین باید بپذیرند که با این قواعد به اختلاف آن‌ها رسیدگی شود. به لحاظ حقوقی و مبانى نظری، به این توافق نیازی نیست، زیرا آیین‌نامه‌های مرکز داورى، قواعد داورى و غیره با استفاده از اختیار قانونی تدوین شده و به تصویب مرجعی که قانون معین کرده، رسیده و لازم‌الاجرا است.

نکته مهم دیگر این که ما در این مرکز، به دعاوى بین‌المللی هم رسیدگی می‌کنیم. لذا قواعد داورى مرکز، آیین‌نامه نظام حقوقی ایران در چشم دیگران است که مورد توجه شرکت‌های خارجی و سرمایه‌گذاران هم قرار می‌گیرد. لذا در تمام مراحل تدوین آن به این مسأله توجه کرده‌ایم تا قواعد استاندارد برای دعاوى داخلی و خارجی تدوین شود و با عرف و رویه داورى بین‌المللی منطبق باشد و در عین حال از قوانین امری حقوق داخلی نیز تخلف نکنیم.

● تعداد پرونده‌های ارجاعی به مرکز چه تعداد است؟

مرکز داورى اتاق بازرگانی تشکیلات جوانی است، و به طور متوسط در سال ۷۰ تا ۸۰ پرونده به مرکز ارجاع می‌شود. در حال حاضر، تقریباً ۲۰ پرونده جریان دارند. متوسط مدت رسیدگی تا صدور رأی داورى حدود ۹ ماه است. البته در دعاوى که به سازش ختم می‌شود، مدت رسیدگی کمتر است و از زمان تشکیل مرکز داورى تاکنون سیصد پرونده به مرکز ارجاع شده است.

زیر نویس‌ها:

- 1- Uncitral
- 2- Arbitration Rules

پیش‌بینی پذیری برای اصحاب دعا به ویژه در دعاوى بازرگانی بسیار مهم است و در دادگستری نیز ضریبی از پیش‌بینی وجود دارد، ما برای این که پیش‌بینی پذیری رسیدگی از طریق داورى را بیشتر کنیم، قواعدی نوشته‌ایم. در نوشتن آیین داورى یا قواعد داورى^(۲) از منطقه الفراغ آن دو قانون و نیز مقررات قانون که جنبه تکمیلی دارد، استفاده کرده‌ایم. به طور مثال، به موجب ماده ۴۸۵ ق.آ.د.م ابلاغ باید توسط دادگاهی که صلاحیت رسیدگی به اصل دعا را دارد، صورت گیرد مگر طرفین به طریق دیگری توافق کرده باشند. ما در قواعد داورى پیش‌بینی کردیم ابلاغ را خود مرکز انجام دهد و نحوه آن را مشخص کردیم. همچنین در مورد جرح داور یا تعویض داور، در قانون مرجعی پیش‌بینی نشده است که ما آن را بر عهده یک دیوان داورى متشکل از اساتید و حقوقدانان و مدیران تجاری خوش نام کشور گذاشته‌ایم.

در نوشتن قواعد داورى، به الزامات حقوق ایران و تجربه سایر کشورها توجه کرده‌ایم و از قواعد آن آنستیرال، مرکز داورى استکهلم، انجمن داورى آمریکا، دادگاه داورى لندن، و تشکیلات داورى سوییس استفاده کرده و مواد خوب آن را اخذ کرده‌ایم. آیین نامه‌ای هم درباره هزینه داورى تدوین کرده‌ایم. طبق قانون، مرکز خود باید آیین نامه‌هزینه داورى را بنویسد و صرفاً حق‌الزحمه داوران باید طبق آیین نامه‌ای باشد که توسط قوه قضاییه تدوین و تصویب می‌شود.

در آیین نامه تنظیمی حق‌الزحمه داوران بسیار کم پیش‌بینی شده است. به طور مثال، در دعاوى غیر مالی تنها پنجاه هزار تومان در نظر گرفته شده است. ما هزینه داورى را براساس مبلغ موضوع داورى مشخص کرده‌ایم. یعنی تعرفه قوه قضاییه را به طور کامل اجرا می‌کنیم اما برای دعاوى که خواسته آن بیشتر از ۱۰۰ میلیون تومان است، ضریب معکوس قرار داده‌ایم که کمتر از تعرفه مذکور است. علاوه بر این، هزینه اداری هم اخذ می‌شود که مبلغ آن بسیار کم است. از یک درصد شروع می‌شود و هر چه مبلغ داورى بیشتر شود، درصد آن کمتر می‌شود.

حمل محمولات از اقصی نقاط دنیا به ایران و بالعکس (زمینی، دریایی، هوایی)
 حمل محمولات شایستگی و پروژهای
 ترانزیت کالا از میانه رودی کشور به کلیه گسکات داخلی و مناطق ویژه اقتصادی
 ترانزیت کالا از میانه رودی کشور به کشورهای CIS، عراق، خاورمیانه و بالعکس
 اخذ بیمه‌نامه باربری محمولات صانواتی و وارباتی
 ترخیص کالا از کلیه گسکات کشور و مناطق ویژه اقتصادی
 دارای شایستگی‌های فعال در پنج قاره دنیا
 سرویس Door To Door
 هر اختیار داشتن پیش از صد دستگاه کامیون ایرانی و خارجی

TEL: 009821 77632351 - 77508430 - 77500597 - 77511619/20 - 77632353/9
 FAX: 009821 77533675 - 77651985
 EMAIL: info@bbitco.com
 www.bbitco.com

بارانداز بهاور

(حمل و نقل بین‌المللی و خدمات کشتیرانی)

Barandaz Bahavar

Int'l Transport &
Shipping Service Co.Ltd

(CARRIER & FORWARDER)